

Beste mensen,

“Alleen op de wereld” is een boek over een vondeling, Rémy. Hij voelde zich verloren en verlaten in deze wereld, aan zijn lot overgelaten, niemand bekommerde zich echt om hem. Natuurlijk ben je niet alleen, hoeveel aardbewoners zijn er niet. Ciske de Rat had ook dat idee. Robinson Crusoe, die alles perfect op zijn eiland had georganiseerd, was blij dat hij een maatje kreeg: Vrijdag.

Wij mensen hebben behoefte aan gezelschap, we zijn sociale wezens. Dat kan ook nadelen hebben, we moeten soms veel rekening houden met anderen, sociale correctie houdt je ook wat scherper.

In deze tijd is men gedwongen meer op zichzelf te leven. Clubs en verenigingen komen niet samen, kerkdiensten zijn aan meer regels gebonden. Er wordt gezegd hoeveel gasten je mag ontvangen en tot hoe laat (Jezus zond zijn discipelen uit twee aan twee). Als je iemand ontmoet, heb je afstand te bewaren. Je reis- en vervoersmogelijkheden zijn beperkt. Bij bruiloften en begrafenissen, bij vreugde en verdriet moeten blijken van belangstelling anders geregeld worden. We worden ons bewust hoeveel dingen we samen doen. De ontmoeting met anderen kan je inspireren, stimuleren en activeren. Het kan wel eens tot ruzies leiden, maar als je in een klein kringetje leeft, dan lijkt het of je blik op de wereld verengd wordt. Twee weten meer dan één, ontmoeting geeft ruimte.

We zijn vaak wel slim en zoeken wel vormen om met elkaar om te gaan. Computer en telefoon zijn niet voor niets uitgevonden. Je kunt elkaar ook nog schrijven. Er wordt juist nu een beroep gedaan op meeleven en meelijden. Er komen initiatieven van de grond.

In het begin van de Bijbel zegt God: het is niet goed dat een mens alleen is. Daar is sprake van de verhouding tussen man en vrouw, maar ik denk dat het er vooral om gaat dat mensen mensen nodig hebben. Vrienden bij wie je je op je gemak kunt voelen, een mens heeft gezelschap nodig, in z'n eentje kan hij verkommeren. Eenzame opsluiting van gevangenen wordt als een extra staf ervaren.

In Jeruzalem was een plaats waar wonderbaarlijke genezingen voorkwamen (Johannes 5). Er was een badbassin, soms werd daar het water aangeraakt door een engel. Wie dan het eerst bij dat badwater kwam was genezen. Vele zieken waren daar altijd in de buurt in de hoop beter te worden.

Prachtig dat die mogelijkheid er was. Maar je moest wel op het goede moment erbij zijn. Een zieke is niet zo snel, die heeft helpers, mantelzorgers nodig. Toen Jezus daar rondliep zag hij een man die altijd pech had, hij was altijd te laat, hij was ook verlamd, hij kon niet op eigen benen staan, te midden van een mensenmassa was hij alleen. Hij zei: ik heb niemand. Sommige mensen zijn door omstandigheden geïsoleerd geraakt. Terwijl hij weinig kans had ooit beter te worden lag hij daar toch, misschien had hij de hoop niet helemaal verloren. Jezus was er voor hem, hij heeft hem gezien, hij heeft hem genezen: sta op, neem je ligmatje op en wandel! Toen kreeg de man weer een kans in de mensenwereld. Jezus heeft hem uit zijn isolement gehaald.

In deze dagen kunnen er meer losraken van de samenleving. Het is goed oog en oor voor elkaar te hebben.

Met Rémy, Ciske en Robinson is het nog wel in orde gekomen. Het is voor ons een uitdaging om in deze tijd manieren te vinden om met elkaar om te gaan, elkaar te ondersteunen en te bemoedigen.

Gedeelde smart is halve smart, gedeelde vreugd is dubbele vreugd.

Een goede Sabbat gewenst,

Roel Dijk